

Mines de plom de Campderrós - Mines de San Pablo i San Jorge

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Avinguda dels Països Catalans, 167 - Urbanització Selva Negra Catalana
Emplaçament: A l'aparcament del restaurant Selva Negra Catalana
Alçada: 167m

Coordenades:

Latitud: 41.37758
Longitud: 1.93454
UTM Est (X): 410906
UTM Nord (Y): 4581221

Classificació

Número de fitxa: 08295-701
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Obra civil
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 1115226DF1811N
Fitxes associades:
[Restaurant Selva Negra Catalana](#)
Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 23/05/2017 - 02:00

Descripció

Mina subterrània de grans dimensions que presenta aproximadament un quilòmetre de galeries enreixades, i que defineixen una planta més o menys semicircular. Compta amb una galeria d'accés principal en pla inclinat, a partir de la que es bifurquen les galeries secundàries, disposades en perpendicular a la principal i comunicades entre sí. Les galeries documentades tenen unes dimensions d'uns 2 metres d'amplada per 2 metres d'alçada i, en l'actualitat moltes estan inundades per la proximitat amb el torrent de Campderrós. A la zona de l'aparcament del restaurant Selva Negra Catalana s'observa una bocamina rectangular adossada al marge i un dels pous, circular i bastit en pedra i maons. Està situat al costat de la vorera i actualment tapiat.

Història

Aquestes mines ja eren explotades a finals del segle XIX (1870), molt probablement en el mateix lloc on en l'actualitat hi ha el restaurant Selva Negra Catalana. Una referència clara a la gran explotació de les mines de plom al terme la trobem a l'Arxiu Nacional, on es conserven més de 40 sol·licituts de permisos d'investigació minera, entre els anys 1880 i 1976. Tot i això, l'explotació dels sulfurs de plom (galena, carbonat de plom i sulfat de plom) a Vallirana fou especialment intensa entre els anys 50 i 70 del segle XX. Les principals mines es situaren a l'àrea de Campderrós (mina de San Pablo i mina de San Jorge). En relació a la mina que ens ocupa, s'han constatat diversos estudis i informes datats els anys 1878, 1925 i 1927. La mina de San Pablo era la més gran i va estar inactiva fins que l'any 1974 es va tornar a activar fins el 1979 (la poca rendibilitat del producte va fer que s'acabessin tancant). En aquest moment, el nou propietari (família Mas Rovira) la va aprofitar per extreure'n l'aigua que inundava les seves instal·lacions i subministrar a les cases de la Selva Negra i als horts de la zona.

Bibliografia

AMICS DE VALLIRANA (2007). La Vallirana del segle XX. Imatges i Memòria. Vallirana: Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, p. 96. ASSOCIACIÓ AMICS DE VALLIRANA (1998). Vallirana. Barcelona: Viena, Columna, p. 31. MATA-PERELLÓ, Josep M.; MATA LLEONART, Roger (2005). Informe geològic i miner. Estudi dels antecedents miners del terme municipal de Vallirana i de la seva problemàtica en la construcció de la variant. Departament d'Enginyeria Minera i Recursos Naturals. Barcelona: [Inèdit], p. 5, 11, 13. OLLÉ, Francesc (2016). Vallirana, poble d'aigua. Vallirana: Amics de Vallirana, p. 43-47. SAURET I CATASUS, Jaume; GONZÁLEZ MORENO-NAVARRO, Manuel (1989). Vallirana. Dades històriques (904-1900). Homes, fets i gents. Vallirana: Amics de Vallirana, p. 209. VAQUERO ARTÉS, Carles (2016). Mines i coves de Vallirana. Iv^a Fira Vallirana turisme, natura i salut. [S.I: Inèdit].

